

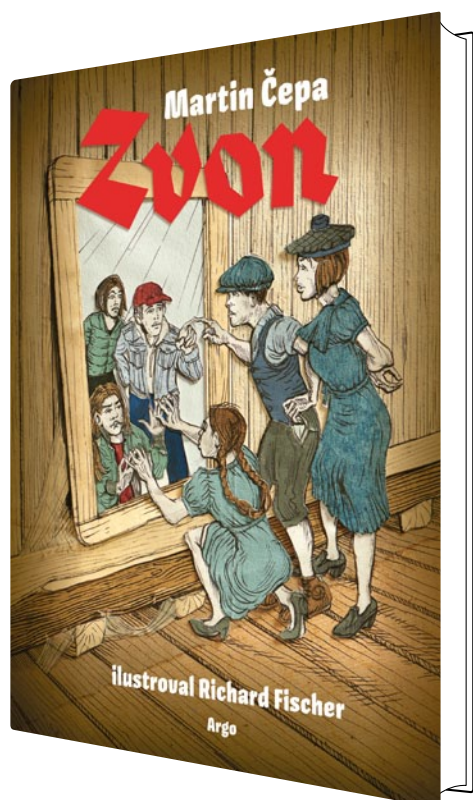

SHORTLISTED FOR THE TOP CZECH LITERARY AWARD
BEST FICTION DEBUT

The Bell

Martin Čepa (text), **Richard Fischer** (illustrations)

Children of the Present and Prague at the End of World War II

This exciting, adventurous story begins in an apartment building in Prague's Vinohrady. A group of friends hears a strange whistling from somewhere above and sets off to find the source. In the attic, they discover scientific notes from a certain Dr. Schneider and, more importantly, the source of the whistling: a huge, black, bell-shaped stone. The bell has a crack large enough for a person to crawl inside, and that's exactly what three of the kids do, leaving the fearful Eda outside. Inside, the three friends become unwilling participants in an unusual physical phenomenon. The bell transports them to April 1945, and they must find Dr. Schneider to return to their own time. It won't be easy—the world war is still ongoing, and a maniacal Gestapo officer known as The Butcher is on their trail...

“A thrilling and adventurous story with time travel at its core. The author uses a fresh approach by incorporating physics rather than traditional fantasy elements, and the ending is masterfully crafted, seamlessly intertwining events from both the past and the present.”

— *La Cultura*

Martin Čepa (*1990, Jindřichův Hradec) studied Biomedical Instrumentation and Methods at the Czech Technical University in Prague. He currently works as a research scientist at a biotechnological company and lives in Letohrad. *The Bell (Zvon)* is his debut, and this year the Grada publishing house will release his next manuscript, *Tajemství zámku Budka*.

Richard Fischer Jr. was born in 1968 in Tábor. Fischer has been a freelance artist ever since, working in illustrations, comics, applied painting, interior design, and textile prints with his family project, *Domácí dílna*. He also creates illustrations for magazines and books. His first comic book, *„Rváčov,”* based on a script by Džian Baban, was published in 2020. Fischer often draws inspiration from the gloomy, forgotten, or vanished places of old Prague.

Martin Čepa (text), Richard Fischer (ill.): *The Bell*

plot summary

Karolína and Eda live in an apartment building in Vinohrady. One day, they hear a strange whistling sound coming from the attic – something the adults cannot hear. Curious and determined, they team up with their friends Helena and Vašek to investigate. Though the attic is locked and partitioned, they eventually manage to get inside, where they discover the source of the sound: a mysterious object made of an unknown material, resembling a bell. Alongside it, they find a collection of scientific notes belonging to a certain Dr. Schneider, shedding light on the object's enigmatic nature.

Intrigued, Karolína, Helena, and Vašek step inside the Bell – and suddenly lose consciousness. When they wake and step back out, they are shocked to find themselves in the same place – only transported to April 1945. Instead of their familiar apartment building, the children now find themselves standing in front of German military offices. They decide to seek out Karolína's grandmother, who, in 1945, was just seventeen and still lives in the same neighborhood. As they navigate the city's darkened streets, puzzled by the blackout, they encounter German soldiers and barely manage to evade capture.

Reaching the grandmother's apartment, they are met with initial suspicion, but their story gains credibility when they reveal their mobile phone and take a picture. The grandmother and her sister offer them food, shelter, period-appropriate clothing, and crucial advice on how to survive in wartime Prague. They also provide a lead on Dr. Schneider, the only person who might help them return home.

The next day, the children set out to find Dr. Schneider but are intercepted by the Gestapo and taken to a feared interrogator known as the Butcher. Their inability to speak German fluently and their ignorance of key Nazi details, such as Hitler's birthdate, arouse suspicion. Just when their fate seems sealed, they are unexpectedly released by order of a higher-ranking officer.

Despite this horrifying experience, they are determined to complete their mission, and they visit the Klementinum, where Dr. Schneider works. Pretending to be students in need of academic help, they approach him, but their unusual knowledge and mannerisms once again arouse suspicion. However, upon learning the truth, Dr.

Schneider agrees to help them return to their time. When the Gestapo arrests Karolína's grandmother and her sister, he offers the children refuge.

Dr. Schneider attempts to solve the problem scientifically, but his calculations fall short – until the children show him the textbooks stored on their phone. Realizing the validity of Einstein's theory of relativity, Dr. Schneider sees a possible way forward. But time is running out; the Gestapo has begun monitoring him. He turns to an old classmate and friend, Honza, who may have the skills and resources needed to reactivate the Bell.

Traveling to a village near Prague, they find Honza, yet he is wary of Dr. Schneider, who, as a half-German scientist, spent the war focusing on his career rather than fighting the occupation. After much hesitation, Honza agrees to help. As Schneider and Honza work on generating the energy needed for the Bell, the children assist with household chores – and even learn to shoot in case they need to defend themselves.

A critical component for the Bell is missing, forcing them to risk a dangerous night-time raid on a storage facility. Though meticulously planned, the operation goes awry when they are ambushed by guards. Honza is shot, and Vašek is wounded by a guard dog. Despite their injuries, they escape with the necessary materials.

With the device finally complete, they must transport it to the Bell. They succeed, but are ambushed by German soldiers. In the ensuing battle, Honza is shot dead. Worse still, they realize the device does not generate enough power to charge the Bell. As the Gestapo, led by the Butcher, storms the house, the children take cover inside the Bell. A grenade explosion kills Dr. Schneider – but the blast provides the final surge of energy needed to activate the Bell.

In an instant, the children are back in their own time. Eda, who had remained in the attic, is stunned to see how much they have changed – they are skinny, dressed in wartime clothing, and carry the weight of their harrowing ordeal. They recount their adventure to him and later visit Karolína's grandmother, ensuring she is safe.

Realizing the potential dangers of the Bell, the children, along with Helena and Vašek's father, decide to hide it forever. They bury it in the grandmother's garden, ensuring that it will never be used again.

– text by Jan Schneider, translated by Bruce Bybee

Martin Čepa

Zvon

ilustroval Richard Fischer

Argo

Martin Čepa

Zvon

ilustroval Richard Fischer

Argo

Martin Čepa
Zvon

Ilustroval Richard Fischer.
Odpovědná redaktorka Alena Pokorná.
Technický redaktor Milan Dorazil.
Korektorka Mirka Jarotková
Grafická úprava a sazba Martin Radimecký.
Vydalo nakladatelství Argo, Miličova 13, 130 00 Praha 3,
argo@argo.cz, www.argo.cz,
roku 2024 jako svou 5625. publikaci.
Vytiskla tiskárna Akcent.
Vydání první.

ISBN 978-80-257-4522-9

Aktuality o našich knihách pro děti a mládež
můžete sledovat na www.facebook.com/mensiArgo

Naše knihy distribuuje knižní velkoobchod KOSMAS
sklad: Za Halami 877, 252 62 Horoměřice
tel.: 226 519 383, fax: 226 519 387
e-mail: odbyt@kosmas.cz
www.firma.kosmas.cz

Knihy je možno pohodlně zakoupit
v přátelském internetovém knihkupectví
www.kosmas.cz

Zvuky z půdy

„Pst! Slyšíte to?“ Karolína si přiložila ukazováček ke rtům a druhou rukou ukázala ke stropu. Nebylo to ani potřeba. Tiché pískání, které se rozeznělo pokojem, všechny přimělo na okamžik přerušit debatu nad rozehranou partií Záchranářů a stočit zrak vzhůru.

Za poslední dva týdny to bylo již poněkoliakáté, co se z půdy nad pokojem Karolíny a Edy ozvalo tiché, ale nepříjemné pískání. Vždy trvalo jen pár minut a zpočátku nad tím jen mávali rukou a ani se nezamýšleli, co by ho mohlo způsobovat. Koneckonců z ulice dole se ozývaly tlumené zvuky města neustále a toto byl prostě jen další střípek do mozaiky neutuchajícího ruchu. Až před několika dny večer jim začalo pískání vrtat víc hlavou. Provoz na ulici už byl minimální, v bytě panovalo ticho a zrovna se chystali do postele, když se pískání opět ozvalo.

„Mami, co to píská?“ zeptal se Eda a natáhl si přes hlavu pyžamo.

„Co kde píská?“ podívala se na něj matka se zvednutým obočím a odložila na komodu vedle skříně koš s vypraným prádlem.

„Nevím, zní to jako z půdy,“ ukázal Eda prstem vzhůru. „Slyšíš to?“

Matka se zadívala ke stropu a lehce se zamračila. „Já nic neslyším.“

„Cože? Mami, ty to neslyšíš?“ vykoukla na matku zpod peřiny Karolínina hlava.

„Ne, neslyším nic. A jestli si ze mě děláte srandu, tak dobrou noc, mám důležitější věci na práci,“ odpověděla matka a otočila se k odchodu.

„Počkej, my si neděláme srandu,“ řekl Eda. „Píská to už několik dní, ty sis toho nevšimla? Vždycky pár minut, a nepíská to pořád stejně, trochu to zesílí, pak se to ztiší a za okamžik zase znova. Někdy ráno, někdy odpoledne, není to pravidelné.“ Eda se tvářil nevěřičně, když matka jen vrtěla hlavou.

„To teda nechápu, je to slyšet úplně jasně, až je to trochu nepříjemný,“ posadila se Karolína v posteli a pro změnu se na matku zamračila ona.

„Asi máte zkrátka lepší uši než já,“ pokrčila maminka rameny. „Zeptáme se táty, jestli neví, co by to mohlo být. Třeba přimontovali na střechu nějaký vysílač, co já vím. Teď už ale běžte spát.“ Popřála jim dobrou noc a odešla.

Eda zalezl do postele a podíval se na Karolínu. „To je teda divný.“

„Asi to bude nějaký ten vysílač, jak máma říkala,“ opáčila Karolína a zase se zavrtala do peřiny. „Jen doufám, že to nebude pískat pořád, začíná to bejt otravný.“

Druhý den u snídaně se na pískání zeptali otce.

„Nic jsem neslyšel,“ zavrtěl hlavou táta nad ranní kávou. „A na střeše určitě nic není. Kdyby tam chtěl někdo něco instalovat, musel by to řešit nejdřív se mnou a pak bychom to projednali na bytové radě. Ani by to nedávalo moc smysl, v okolí je spousta vyšších domů.“

„Tak co by to teda mohlo být?“ zeptal se Eda.

„Těžko říct, když jsem to neslyšel,“ usmál se otec. „Může to být vítr, třeba je někde na střeše škvíra a skučí v ní meluzína. Nebo to může dělat nějaký pták.“

„Hmm,“ zabručel Eda a netvářil se, že by ho toto vysvětlení příliš uspokojilo.

„Každopádně bych to neřešil. Jak to začalo, tak to zase skončí,“ řekl táta a dopil kávu, čímž debatu o pískání ukončil.

„Tohle přece nedělá žádný pták,“ zašeptala Karolína, jako by se bála, že pokud by nahoře opravdu pískal pták, mohla by ho vyplašit.

Eda jen tiše pokyvoval hlavou a Helena s Vaškem poslouchali s lehce zamračenými výrazy pískot, který periodicky přidával na intenzitě a opět slábl. Seděli nad rozehranou hrou a úplně zapomněli na požár zuřící na herním plánu. Několik minut jen mlčky poslouchali.

Helena s Vaškem bydleli v domě o dvě poschodí níže, takže pískání na vlastní uši dosud neslyšeli, ale Karolína s Edou jim o něm pověděli.

„Fakt to zní, že to jde přímo z půdy. Nebo možná ze střechy,“ zašeptala po chvíli Helena.

„Na střeše ale prý nic není, říkal táta,“ namítl tiše Eda.

„Takže to musí být na půdě,“ přidal se do debaty Vašek.

Opět se odmlčeli a v pokoji se rozhostilo zamyšlené ticho, narušované jen oním pískáním.

„Napadá někoho, co by to mohlo být?“ promluvila po chvíli Karolína a rozhlédla se po ostatních.

„Možná to dělá opravdu vítr,“ řekla Helena zamyšleně. „Třeba je tam někde škvíra, kterou se prohání, a píská to jako píšťalka.“

„Problém je, že když to posledně začalo pískat, schválně jsem vyzkoušela, jak moc venku fouká, a nefoukalo vůbec,“ namítla Karolína.

„No a nemohla by to být jen myš? Ty přece pískaj a na půdě klidně můžou žít,“ nadhodil Vašek.

„To můžou, ale proč by ta myš takhle pískala? A několik minut v kuse?“ odpověděla Helena a střelila po bratrovi pohledem, ze kterého bylo jasné, že ona toho o myších ví podstatně víc než on, a neměl by se s ní proto hádat.

Vašek jen pokrčil rameny. „Tak se tam asi budeme muset podívat,“ řekl.

„No, proč vlastně ne,“ uznala Karolína. „Půjčíme si od táty klíč a omrkneme půdu. Vždyť jsme tam ani nikdy nebyli, třeba tam bude něco zajímavýho.“

„No já nevím, jestli je to dobrý nápad. Jestli by tam neměl radši jít táta s náma...“ namítl Eda nejistě a díval se po ostatních.

Kámen

Pár vteřin stáli na místě a mžourali do tmy. Helena udělala několik kroků k nejbližšímu oknu a odhrnula starou deku sloužící jako závěs. Dovnitř pronikl kužel světla a ozářil prostor, jenž se před nimi rozkládal.

U stěn bylo narovnaných několik starých stolů a stolků, židlí, křesel a dalšího nábytku. Kolem stolů se vršily krabice, dřevěné i kartonové. Tlustá vrstva prachu pokrývající vše v dohledu svědčila o tom, že poslední krabice sem někdo odložil před dávnou dobou. Stěna naproti dětem byla celá zastavěná skříněmi, na nich ležely další krabice.

„Ozývá se to z některé skříně,“ řekl Eda.

„Taky se mi zdá. Což je teda hodně zvláštní,“ přikývla Karolína a přeměřovala si řadu skříní zamračeným pohledem.

„Proč? Tak prostě jednu po druhé prohlédneme a zjistíme, co to je, ne?“ podíval se na ni Eda.

„To jo. Jen tu očividně nikdo pěkně dlouho nebyl, takže tu máme něco, co začalo po kdovíkolika letech ve skříní najednou samo od sebe pískat. To je trochu divný, nepřijde ti?“ řekla Helena a pohlédla na Edu.

„A jo...“ Edovi se rozšířily oči, částečně zvědavostí a částečně strachem. Pak se ale zatvářil vážně. „A neměli bychom to radši říct tátovi?“

„A co mu chceš říkat? Že jsme v sušárně rozbili strop, na půdě našli kupu skříní a zase šli pryč? Pojdte, mrkneme se dovnitř,“ řekl Vašek a vyrazil k prostřední skříní. Uchopil madla a zkusil rozevřít dveře. Jen se slabě zatřásl, ale neotevřely se.

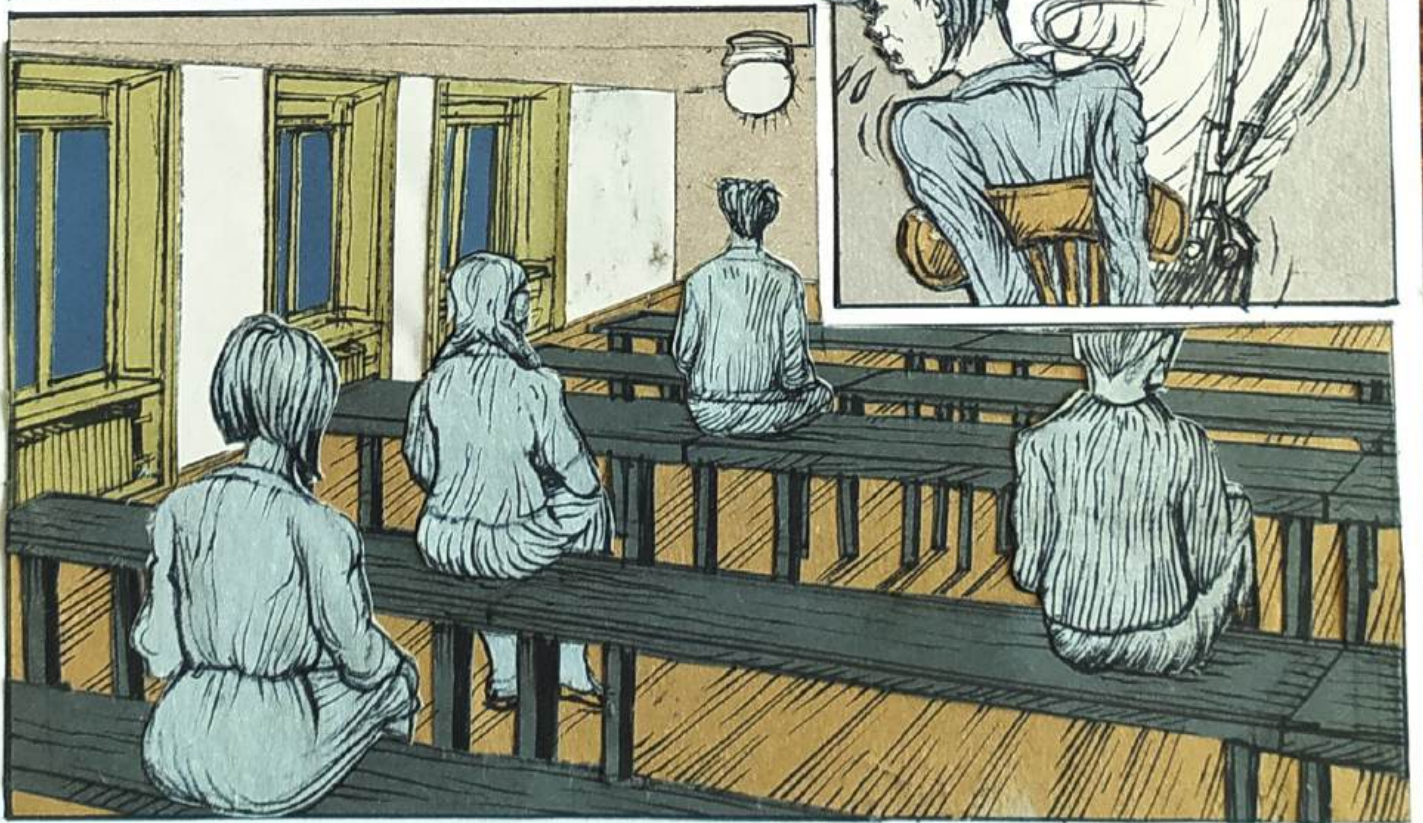
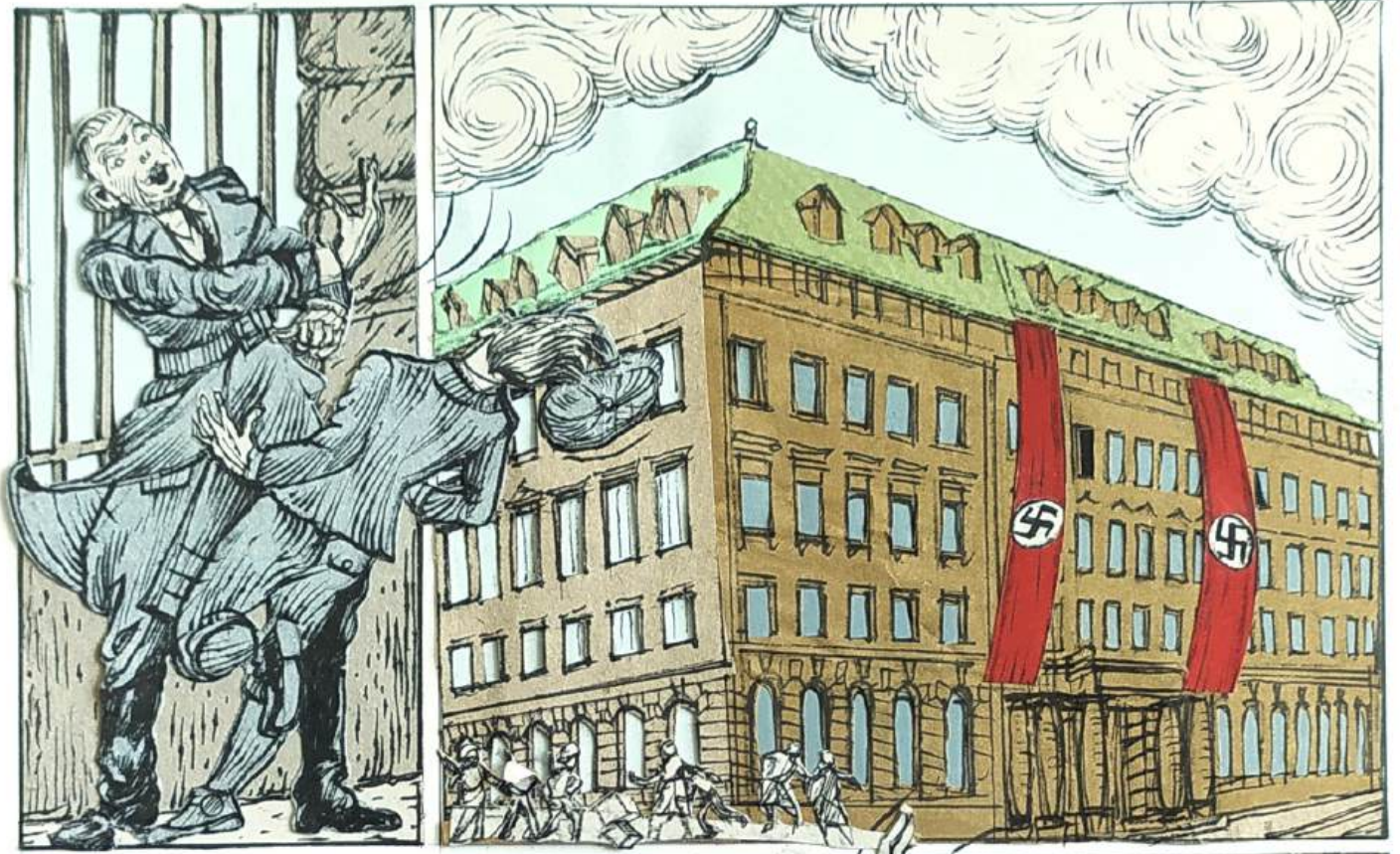

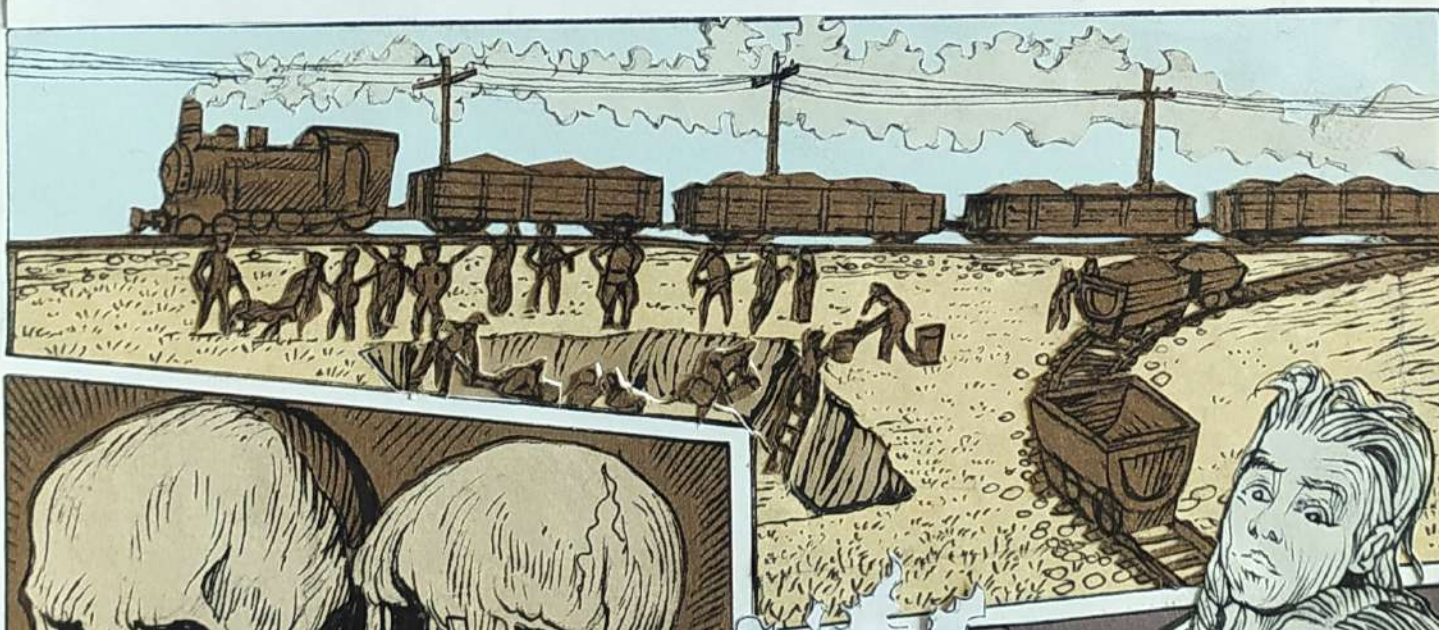

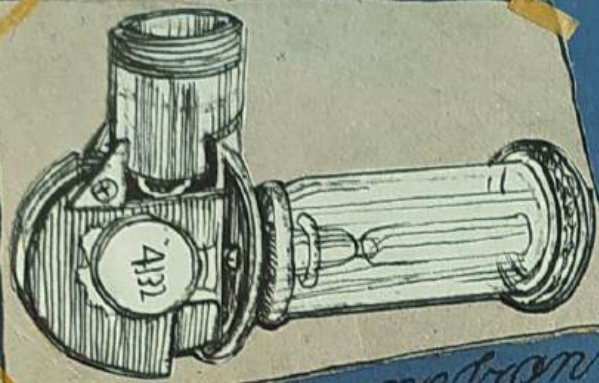

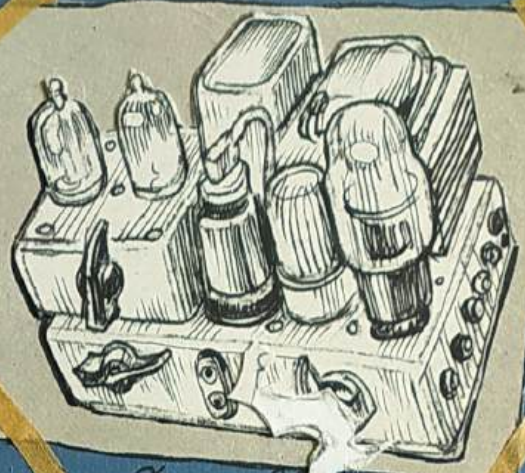

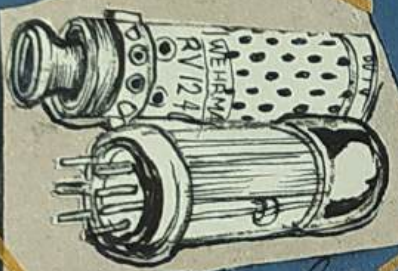

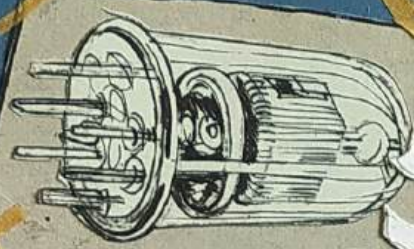
Magneatron

Amplifikátor

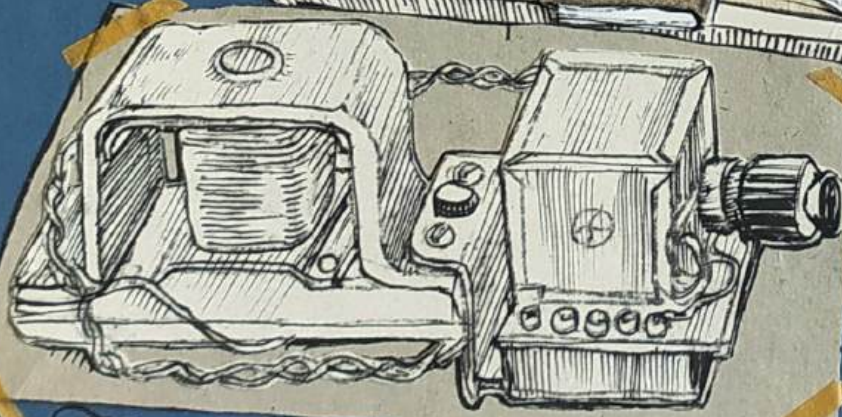
Elektronky

Dioda

vzduchový kondenzátor

Transformátor

Kapacitor

